

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 4. Quo ordine cooperantes tenentur ad restitutionem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

tiā tenentur impedire, ex communi obligantur in defectum aliorum ad restitutionem in solidum: quia sunt causa iniusta totius damni post alios; nam causa permissiva damni contra debitum iustitiae, est vera illius causa iniusta, cùm potuisset, & debuisse ex iustitia impedire, nec tamen impedivit, unde violavit ius, quod alter habebat, ut eius damnum impedit, quod proinde ei merito imputatur.

Q. 4. Quo ordine coaperantes tenentur ad restitutionem?

Resp. Inter obligatos in solidum hic ordo ex communi Doctorum sententiā, servandus est.

1. Loco, & ante omnes tenetur is, apud quem res aliena exstat in se: nam qui rem alienam in individuo habet, tenetur eam restituere ratione rei acceptae, id ēque primariō: res enim aliena, quamdiu exstat in se, per se debetur Domino, semp̄erque clamat pro eo.

Quod si res aliena jam non exstat in se, & is ad quem pervenit, consumpsit, aut alienavit eam mala fide, sciens aut saltem dubitans esse alienam; tunc adhuc ante omnes tenetur ejus premium restituere; quia *Pro possessore habetur, qui dolo desit possidere.* Reg. Jur. 36. in 6. & quia nova injuria, quam fecit alienando, vel consumendo, non liberat eum à restituzione primo loco facienda, perinde, ac si rem haberet. Alioqui ex iniquitate sua commodum

dum reportaret. Deinde cum ex re aliena sciens, ac volens praeter ceteris commodum perceperit, aequum est, ut praeter ceteris restituere teneatur.

Siverò rem alienam habens eam consumpsit alienative bona fide, ignorans esse furtivam; is non tenetur restituere, nisi quantum ex ea factus est ditor, cum fuerit possessio bona fidei. Ad hoc ramen primo loco teneatur, quia quoad hec habet rem alienam in aequivalenti, & ex ea praeter ceteris commodum percepit. Quare si alter damnum compenset, is, ad quem res furtiva pervenit, tenetur huic restituere rem, si adhuc existet, vel ejus premium, si mala fide consumpsit, vel quantum ex ea ditor factus est, si consumpsit bona fide: nam jus Domini translatum est in eum, qui damnum compensavit.

Secundo loco Mandans, seu jubens: quia est causa magis principalis; executor vero se habet ut ejus instrumentum: nam damnum non solum jubentis motione, sed etiam nomine, & auctoritate executori necessitatem quamdam moralem imprimente fit. Item qui fraude induxit, vel metu, aut vi coegerit, & cui alter non est ausus contradicere: nam injuste conjectit executorem in obligationem restituendi, eique, & damnificato injuriam intulit: & sic debet executorem indemnem servare, ideoque prius resarcire totum damnum inde

inde secutum. Quare si ii restituerint, nihil tenetur executor eis rependere.

Eodem etiam, quo jubens loco, tenetur is, qui suo nomine dñnum fieri rogavit, aut suafit; nam hoc ipso, quod rogavit, aut suafit suo nomine fieri, censetur in se totum onus restituendi suscepisse, & se habet instar mandantis. Præterea is, cuius nomine fit dñnum, est causa principalis, quæ instar finis, & efficientis moralis movet cæteras: ergo ante cæteras tenetur. *Lessius.*

Tertio loco tenetur Executor, quia est causa principalis post mandantem, cæteri vero sunt causæ secundariæ: nam magis suo nomine influit in dñnum, & illud immediatus attingit, quam illæ aliæ causæ. Deinde quod hæ causæ faciunt, id faciunt ut quodam modo servientes executori. Si tamen plures inter se initio consilio communem inimicum impellant, & unus ex eis illum occidat, vel ejus domum incendat; omnes æqualiter restituere tenentur; quia omnium nomine dñnum factum est, omnes sunt participantes.

Quarto loco, & in priorum defectum, cæteræ causæ positivæ, nempe consulens, consentiens, laudans, receptans, adjuvans, tenentur singulæ ad suam partem secundum proportionem suæ cooperationis, & quidem æque primò ratione suæ cooperationis, sine ordine inter se. Est communis, quia una non est cooperata ad dñnum mediante altera, & ut instru-

instrumentum alterius, vel alterius nomine, sed unaquæque per se in suo ordine: unde una non est magis, vel minus principalis causa respectu alterius. Ergò si mandans, vel executor non restituat, omnes istæ causæ secundariae tenentur pro rata restituere; majorem quidem portionem, quæ magis, minorem verò, quæ minus cooperata est. Tenetur tamen quælibet totum restituere in defectum aliarum.

Si tamen executor nomine omnium damnum intulit, omnes simul tenentur primo loco: quia illorum causâ factum est, & consen-
tiendo ut sic fieret, tacitè in se receperunt ob-
ligationem restituendi. Executor verò ut
executor tenetur tunc 2. loco, nisi sit etiam
unus illorum quorum causâ factum est, tunc
enim tenetur simul cum aliis.

Ultimo loco, post omnes causas istas posi-
tivas, & in earum defectum, tenentur causæ
negativæ, seu non impedientes damnum con-
tra debitum justitiae. Tum quia causa nega-
tiva minus, ac remotius ad damnum concur-
rit, quam positiva: nam causa positiva reipsâ
creat positivè physicè vel moraliter damnum:
negativa verò solum non impedit influxum
positivæ. Tum quia negativa non tenetur
ad restitutionem, nisi quia alius damnum in-
tulit, nec resarcit: unde damnum passus non
potest petere restitutionem à non impedien-
te, nisi priùs probaverit sibi damnum illatum
esse,

esse, nec compensatum: ergò priùs est alios non restituisse, quam causam negativam teneri ad restitutionem: ergò hæc tenetur solum in defectum positivæ. Si tamen contingerebat damnificatorem ex consideratione præteritæ negligentia superioris, vel custodis incitari ad damnificandum, tunc superior, vel custos non impediens non se haberet ut causa merè negativa, sed simul ut positiva; ideoque teneretur simul conferre in restitutionem cum causis positivis, & non post illas, ut notat De Lugo.

Porrò inter causas negativas non datur ordo, quia neutra est instrumentum alterius, aut magis præcipua; nisi tamen una teneretur magis immediatè impedire damnum.

Q. 5. Quando plures sunt cause & quæ principales, vel & quæ secundariæ, quæ videantur & qualiter contulisse ad totum damnum, ad quid singulæ tenentur?

Resp. Tenentur æquas portiones conferre ad damni compensationem: nam cùm æquæ principaliter cooperati sint ad totum damnum, æqualiter, & æquis partibus tenentur ad illius restitutionem. In defectum reliquorum quisque tenetur in solidum: quia quisque concurredit ad totum damnum, cùm sit causa totius actionis damnosæ; ergo in defectum sociorum tenetur totum damnum resarcire.

Q. 6.